

підвищити якість вироблюваної продукції чи надаваних послуг;
знизити витрати за рахунок ефекту масштабу, більшого досвіду у постачальника необхідних послуг і ефективнішого їх контролю;

зменшити ризики, пов'язані з реалізацією бізнес-процесів шляхом скорочення кількості некерованих чинників і передачі ризику аутсорсинговій компанії;

отримати додаткові конкурентні переваги та успішніше протидіяти конкуренції на ринку;

підвищити економічний потенціал підприємства, покращити економічні показники його діяльності та фінансовий стан, а отже, й підвищити інвестиційну привабливість.

Таким чином, застосування аутсорсингу у діяльності підприємства позитивно позначатиметься на всіх аспектах його функціонування, що дозволить підвищити інвестиційну привабливість та забезпечити стабільний економічний розвиток.

Список використаних джерел:

1. Аникин Б. А. Аутсорсинг и аутстаффинг: высокие технологии менеджмента: уч. пособ. / Б. А. Аникин, И. Л. Рудая. – М.: ИНФРА-М, 2009. – 320 с.
2. Бравар Ж-Л. Эффективный аутсорсинг: Понимание, планирование и использование успешных аутсорсинговых отношений / Ж-Л. Бравар, Р. Морган (пер.с англ.). – Д.: Баланс Бизнес Букс, 2007. – 251 с.
3. Солиева П. Ш. К вопросу об инвестиционной привлекательности предприятия в республике Таджикистан. Вестник Таджикского государственного университета права, бизнеса и политики. Серия «Гуманитарные науки». Выпуск № 1 (53), 2013. – С. 113-117.
4. Тарелкин А. А. Формирование и оценка инвестиционной привлекательности промышленных предприятий. Вестник Самарского государственного экономического университета. № 10 (60), 2009. – С. 89-92.

Пунда О.В.

аспірант,

Національний авіаційний університет

УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ АЕРОПОРТІВ

Актуальною реакцією економічної науки на потреби підприємств у досягненні стійких траєкторій розвитку в умовах динамічного зовнішнього середовища на сьогодні є напрацювання теоретичного та методичного забезпечення управління їх інвестиційною привабливістю. Це особливо актуально для вітчизняних авіапідприємств як перспективної складової розвитку національної транспортної мережі України, оскільки Рада Європейського Союзу наполягає на інтенсифікації інвестицій в інфраструктуру Транс'європейських мереж.

Такі сучасні вимоги сприяють розумінню невідповідності бізнес-моделей вітчизняних підприємств до сучасних вимог та визнають цільові орієнтири для подолання рівня розвитку інфраструктури українських аеропортів міжнародним вимогам, як то, наприклад, проблеми неналежного рівня забезпечення доступності національної (пріоритетної) транспортної мережі України для осіб з обмеженими фізичними можливостями (з вадами зору, слуху, порушеннями опорно-рухового апарату тощо) [1, с. 21-23; 2].

Уточнимо, що розвиток підприємства може набувати різні форми: прогрес або регрес. При цьому сам процес можна характеризувати за критеріями спрямованості, наявності досягнення результату; характером змін тощо [3, с. 26-27]. Нагадаємо, що в процесі визначення цілей, напрямків та обсягів інвестування інвестор, як правило, концентрує увагу на:

- прибутковості,
- терміні окупності інвестицій,
- захисті законних прав та інтересів інвесторів.

При цьому відмінності предметної сфери інвестиційного проекту визначають відмінні пропорції у вагомості зазначених аспектів інвестиційної привабливості. Сам процес оцінки ефективності інвестиційних проектів, як правило, визначається:

- кількісною оцінкою повернення інвестованого капіталу;
- обов'язкового приведення до теперішньої вартості інвестованого капіталу та сум грошового потоку;
- визначення диференційованої ставки проценту в процесі дисконтування грошового потоку для різних інвестиційних проектів.

Так, на сьогодні основні підходи до оцінки інвестиційної привабливості переважно засновані на показниках фінансової звітності (ліквідності, рентабельності, операційної ефективності, структури капіталу тощо).

Наведені принципи існуючої методології інвестування є «мейнстрімом», що формує судження про інвестиційну привабливість підприємств як систему суто фінансово-економічних відносин між суб'єктами інвестиційного процесу, яка спрямована на досягнення ефективного розвитку підприємства. В сучасному динамічному середовищі таке визначене є позитивним, але неповним, оскільки не забезпечує системність. Так, такий підхід не в достатній мірі концентрує увагу щодо відповідності цільових настанов інвестиційного проекту до фактичних соціальних тенденцій розвитку бізнес-середовища, які є забезпеченням стійкого розвитку підприємств.

На нашу думку базисом формування відповідних моделей інвестиційної привабливості вітчизняних авіаційних підприємств на сьогодні має бути система принципів Глобального договору ООН щодо створення соціально відповідального бізнесу. Реалізація визначених цим договором принципів забезпечить залучення та активну підтримку інвестиційних проектів з боку усіх учасників інвестиційного процесу та інших зацікавлених осіб.

Система цих принципів вимагає від підприємства в інвестиційному процесі управління наступними ключовими напрямками показників: створення культури дотримання поваги до прав людини, забезпечення непричетності до їх порушень; забезпечення свободи договорів при укладанні трудових угод, виключення всіх форм трудової дискримінації та примусової праці, особливо дитячої праці; дотримання превентивного підходу до

екологічних проблем та активізації поширення екологічно безпечних технологій; формування та дотримання антикорупційної політики [4].

Наведене дозволяє нейтралізувати такі, наприклад, типові недоліки в оцінці інвестиційних проектів як:

- відсутність у фінансової звітності моніторингу соціально-ринкової стійкості інвестиційного проекту, тому інвестиційна оцінка має проводитись на множини якісно відмінних чинників, що дозволяє системно (різностороннє) визначити ефективність інвестицій;

- обмеженість спрямованості цілей інвестиційних проектів на основних (ЛПР організації) стейкхолдерів, що призводить до втрати стратегічної керованості підприємства та відсутності у нього позитивної ринкової диференціації.

В результаті реагування на такі вимоги практичної діяльності наукова думка сьогодні активно формує концепцію відповідального маркетингу, яка включає у себе розвиток ідей інвестиційного маркетингу. Так, дотримання вимог першого, шостого та сьомого принципів відповідального маркетингу забезпечує формування проактивного стратегічного базису інвестиційного проекту на засадах:

- кращої сфокусованості підприємства не на окремих інвестиційних цілях, а організації управління в збалансованій цільовій системі;

- дотримання вимог щодо відповідальності перед суспільством та довкіллям;

- заощадження інвестиційних ресурсів;

- підвищення ефективності інвестування, в тому числі кращого дотримання термінів окупності реалізації інвестиційних проектів тощо [5].

Таким чином, сучасне бізнес-середовище, шляхом розвитку КСВ, трансформує вимоги щодо врахування в управлінні інвестиційною привабливістю підприємства інтересів усіх зацікавлених сторін (переміщення оптимальності від умов по Парето до площини можливих рішень за вимогами Слейтора). Така модель з найбільшим ступенем вірогідності забезпечить траєкторію сталого розвитку інвестиційної привабливості авіапідприємств.

Список використаних джерел:

1. Садловська І. П. Розвиток національної транспортної мережі України та її інтеграція до пріоритетних транспортних мереж ЄС / І. П. Садловська // Збірник наукових праць ДЕТУТ. Серія «Економіка і управління», 2015. – Вип. 31. – С. 16-26.

2. План виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їх державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/847-2014-p>

3. Шеченко М. А. Механізм інноваційного розвитку аеропортів: дис. на здобуття наук. ступеня канд. економ. наук: спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами» / М. А. Шеченко – К., 2011. – 231 с.

4. Москалюк Г. О. Сучасні умови розвитку нефінансової звітності в Україні / Г. О. Москалюк. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/2410>

5. Центр розвитку КСВ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://csr-ukraine.org/>